

עלון מספר 8

משולחן הוועד המקומי

במדור זה סוקר הוועד המקומי בקצרה נושאים עיקריים הנמצאים על סדר יומו. במשרדי הוועד ניתן לקבל מידע נוסף או לעיין בפרוטוקולים של ישיבות הוועד.

שכונת התרנגול – הותקנו 11 עמודי תאורה סולרית ברחובות השכונה לרווחת תושביה ומבקריה. הוחלט להתחיל בתכנון הרחובות ובהסדרת הכניסות לחניות ולמגרשים, כל זאת במסגרת הפיתוח בשכונה הכולל ביוב, סלילה, תקשורת וניקוז.

לול, מבני תנועת הנוער – המבנים חודשו ונצבעו מבחוץ ומבפנים, לרווחת הנוער. אנו מבקשים מהנוער ומכל באי המקום לשמור על המבנים.

מחסן אחזקה – מחסן האחזקה עבר למבנה החדש שבנייתו הושלמה במתחם שמאחורי הוועד. כדי לחסוך בקרקע, המחסן נבנה לגובה ובתוכו יש קומת גלריה לאחסון ציוד האחזקה.

פינת המחזור – פינת המחזור הועתקה מספר מטרים דרומה וסודרה מחדש. אנו מבקשים מהתושבים להקפיד לזרוק רק לפי דרישות המחזור, ללא תוספות. בבקבוקים – רק בבקבוקים, כלי פלסטיק אחרים לא ממוחזרים עדיין. בקרטונים – רק מיכלי קרטון ולא אריזות של מוצרים כמו חלב, דגני בוקר, וכו', גם אלה עדיין לא ממוחזרים. אי הקפדה על חלוקה נכונה גורמת לעומס רב ולאי סדר בפינת המחזור.

נקודות הגזם – אנו בודקים אופציות שונות לגידור נקודות הגזם. התושבים נקראים שוב להקפיד על הוצאת הגזם אך ורק ביום הקודם לימי הפינוי שהם ראשון ורביעי. נקודות הגזם מיועדות לגזם בלבד, ואין להוציא אליהן פסולת אחרת מכל סוג שהוא. עם זאת, אחת לחודש ניתן להוציא לנקודות הגזם גרוטאות ביתיות, ביום הקודם לפינוי הראשון באותו חודש (הפינוי הראשון בחודש יכול להיות יום א' או ד', הקודם משניהם).

שילוט הרחובות – הסתיים פרויקט שילוט הרחובות (למעט תיקונים קטנים). תודה לשירה ורשבסקי ומיכל דגן שעיצבו את השלטים.

ביטחון – בכפר היה מספר מועט של פריצות במהלך השנה. אנו חוזרים ולמדים שתושבים המקפידים להפעיל את מערכת האזעקה ולהתחבר למוקד, הסיכויים לפריצה אצלם נמוכים ביותר.

המרוץ ל - 80 מגע לשיאו !!!! או.. טו... טו... זה קורה
צנת קבילי

השחקנים, הרקדנים, הזמרים וכל המשתתפים כבר מתרגשים
התלבושות והתפאורות כבר כמעט מוכנות.

האירוע המרכזי של חגיגות ה-80 לרמות השבים,
יתקיים ביום חמישי, ה- 10.10.13,

בשדה הפתוח שבין רחוב הברושים מדרום
לבין דרך המלך (הסולטן לשעבר) מצפון.

ההזמנות כבר חולקו לתאי הדואר ונשלחו למוזמנים מבחוץ.

אנו מצפים לקהל רב ולכן התושבים מתבקשים לא להזמין אורחים נוספים
מחוץ לכפר ללא תאום מראש עם אריאלה במזכירות.

כמו כן, כל התושבים מתבקשים לאשר הגעתם לאירוע בטלפון
או במייל למזכירות היישוב.

חנייה מדרך המלך, כניסת הולכי רגל מרחוב הברושים.

התושבים מתבקשים להשתדל ככל האפשר להגיע ברגל.

מעגל המשתתפים על הבמה, מסביבה ומאחורי הקלעים הולך ומתרחב,
ממש מחמם את הלב.....

עדיין פתוחים להצעות לעזרה בהכנות לקראת האירוע ובמהלכו.

מציפיכם להמון יכס..... חג 80 שמח לכולנו !!!!

חברי הועד וצוות ההפקה.

הבזקים מן העבר

ספורט הא'ם ברמות השבים

לרגל סיום עונת הבריכה וחגיגת יום המים, מוקדש ההבזק ל'סיור' בימי המים בשנים עברו ולפעילות ספורט המים ברמות השבים.

על פי 'היומן הכחול' שניהלו האחראים על הבריכה מראשיתה, יום סיום עונת הרחצה צוין ביוזמת קלאוס גרטנר כבר מ-1947. אז טרם זכה לתואר 'יום המים' וכלל תחרויות שחייה של בני הכפר ובני שכונת הפועלים של רמתיים, על פי חלוקה לגילאים, לבנים/בנות ולסגנונות שחייה.

בגביע גרטנר מטעם הוועד המקומי, לשחיין המצטיין עד גיל 18, זכה משה נבל. במגן צבי (צ. מנחם, המציל), לשחיין/שחינית המצטיינים בגילאי 12-15 זכה מאיר קיבא (גבע).

שולחן הפרסים ביום המים 1965

השם 'יום המים' התקבע כנראה בתחילת שנות החמישים, ומספר הפרסים והמדליות עלה משנה לשנה בד בבד עם התפתחות ענף השחייה ביוזמת המצילים ובעידודו של גרטנר. על פי 'היומן הכחול' בשנת 1954 התנהלו התחרויות בסדר ראוי לציון. הזוכים היו: יוחנן שפיר ויאיר לירס וכל שחיין קיבל כפרס עידוד – כובע שחייה, "בתקווה שהתחרות והפרסים יתרמו את שלהם להעלאת ספורט המים במקומנו".

במהלך השנים קיבל האירוע אופי עממי יותר, כאשר שותפו בו גם הילדים הקטנים והוריהם, נוספו משחים היתוליים שונים והבריכה קושטה לרגל המאורע. גם מספר המשתתפים והזוכים עלה. בשנת 1964 השתתפו 56 שחיינים ושחיניות מבני הכפר. כל מנצח במקצה (לפי החלוקה שנזכרה לעיל) זכה במדליית זהב ובתואר 'אלוף רמות השבים'. בשנה זו זכו בגביע גרטנר שלושה שחיינים: גיורא זאבי, רוני דגן ומאיר קיניגל (כל אחד החזיק בגביע שליש שנה) ובמגן זכו שתי שחיניות: מיכל גוטסמן ואילנה קליין (כל אחת למשך מחצית השנה). ילדי הגן קיבלו ארטיק....!

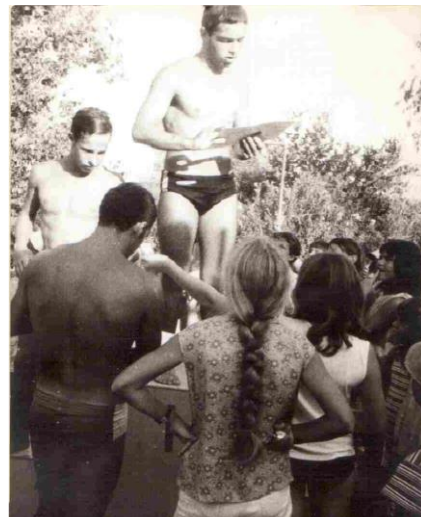

בשנת 1967, ציין יום המים את חגיגות העשרים לבריכה וכלל שחיה ספורטיבית, משחים היתוליים, ובערב – נשף ריקודים. ביום זה "הפתיעו וגנבו את ההצגה" הצעירים (בנות - גיל 14 ובנים - גיל 10) טליה יעקבסון זכתה בתואר 'שחינית השנה' וגדי מוזס זכה בתואר 'שחיין מצטיין'. פרסי יום המים חולקו לא רק למנצחים בתחרות, הפרסים שימשו גם כאמצעי עידוד לשחיינים שגילו מסירות והתמדה גם אם לא ניצחו. גם קשישים שהתמידו בשחייה – זכו לציון ולפרס. למעשה הפך יום המים לחג המקומי, המקורי והחשוב ביותר של הכפר.

התפתחות הסקציה של השחינים

בשנת 1967 הצטרפה רוחקיה (רחל בוגין) לתחום הארגון של השחייה, תחום שבו היא עוסקת בהתמדה עד היום. המצילים והמאמנים שקדמו לה הניחו את היסודות לענף השחייה בכפר. רוחקיה קידמה את הענף בהקימה את הסקציה 'הפועל רמות השבים', שהפכה אחר-כך ל'הפועל הוד השרון', מטעמים מנהליים (רישום בוועדת השחייה הארצית, חייב השתייכות למועצת הפועלים של הוד השרון). בשנת 1973, קיבלה רוחקיה ממר גרטנר את האחריות לבריכה, והגבירה את אימוני השחינים. היא הביאה מאמנים מקצועיים והמשיכה את אימוני השחייה גם בחורף. האימונים התקיימו פעמיים ואח"כ שלוש פעמים בשבוע בבריכות מחוממות. הקבוצה אף נסעה לתחרויות בגרמניה (בשנים 1973, 1980) ובשנים 1986–1988, זכתה הקבוצה 6 פעמים באליפות המדינה הן בקיץ והן בחורף.

אליפות מחוז התיכון 1970 על דוכן המנצחים אבנר ויעקב רוזנגרטן

ק בתחרויות רבות, ארציות ואזוריות. לכל אלה נדרש מימון ובחיפוש אחר שותף מתאים נמצא בית-ברל, והקבוצה נקראה: 'הפועל הוד השרון-בית ברל'. כשהוד השרון הסירה את התמיכה הכספית הועברה השותפות לעירית כפר סבא, ומאז שחיני הכפר שייכים ל'הפועל כפר סבא-בית ברל'. חלקם של שחיני הכפר בקבוצה אמנם נמצא בירידה, אבל לדברי רוחקיה, שעדיין מלווה יום את אימוני השחייה של קבוצת 'הפועל כפר סבא – בית ברל', יש שכבה צעירה ומבטיחה.

בכיר שחיני הכפר כיום הוא נדב אהרונסון שהישגיו השנה ראויים לציון: באליפות המדינה לנוער (יולי 2013), זכה במדליית זהב במשחה 50 מ' גב לגיל 15 ובמדליית כסף במשחה 100 מ' גב לגיל 15. נדב היה גם נציגו בנבחרת הנוער של ישראל במכבייה. **כבוד!!!**

צליחת הכנרת

לראשונה יצאה קבוצת הצולחים של הכפר, שמנתה עשרה שחינים, בשנת 1965. 'היומן הכחול' מציין: "הקבוצה אורגנה ואומנה על-ידי הגברת ירקוני יעל ומר נעסה חיים". בשנים הבאות הצטרפו לקבוצת הצולחים רבים ואף משפחות שלמות. כמו בשאר תחומי ספורט המים, ההשתתפות דעכה במהלך השנים.

קבוצת צולחי הכנרת 1965
יושבים מימין: אילן וינטר, גיורא זאבי, תמר קלימן (ישר).
עומדים מימין: רפאל בן מרדכי, חנה ירון, חנה קליין, יעל ירקוני,
בני ירקוני, מריון נבל, זינה מרכוס

קבוצת הכדור-מים

מלווה הנאמן של קבוצת הכדור מים היה משה בוגין (העזר כנגד של רוחקיה), שלווה את קבוצת 'הפועל רמות השבים' – פתח תקווה מ-1972 במשך כמה עשורים. גם קבוצת הכדור מים רשמה הישגים ונצחונות בימיה הטובים, בהם לקחה חלק בתחרויות ארציות ואזוריות.

מכל הפעילות הענפה והתוססת בספורט המים, נשאר עד היום בעיקר 'יום המים' המציין את סיום עונת הרחצה בבריכה הוותיקה והטובה של רמות השבים.

משחק כדורעף מים ביום המים (ללא תאריך)
באדיבותה של רחל בוגין

מקורות :
'הפנקס הכחול' מאוסף הארכיון עדות רחל בוגין (ספטמבר 2013)
הערה : יתכן ונפלו שיבושים בשמות שהועתקו מכתב היד, קבלו התנצלות מראש

מועדון ההרצאות של יום שלישי בחדר ותיקים מרים סול

השבוע מתחדשת פעילות מועדון ההרצאות !!
ההרצאות מתקיימות אחת לשבוע, בימי שלישי אחה"צ, משעה 17:30, בחדר ותיקים.
השנה לפנינו שוב מגוון של מרצים בנושאים שונים – **הציבור מוזמן** !!!!

להלן תכנית מרצים והרצאות לחודש אוקטובר :

מנצח הקולנוע – גילויים חדשים : מרלין מונרו וצ'רלי צ'פלין	כנרת להב חוקרת אומנות ומרצה	1.10.2013
חברתיות ומשפחתיות הציפורים בארץ ובעולם	עוז חורין צפר ומרצה	22.10.2013
מורשת רבין	אמנון ברזילי עיתונאי-היסטוריון	29.10.2013

פעילות הנוער בכפר – פעילות ללא הפסקה יוסף אי-רל

מתחם ה"לול" החדש

הורים יקרים,
בימים אלו, אנו מתחילים את שנת הפעילות החמישית במתחם הנוער החדש, ה"לול החדש". בהקמת מתחם זה הושקעו משאבים רבים ומאז משקיעים עובדי הוועד המקומי שעות רבות בתחזוקת המקום.
רגע לפני החזרה לפעילות הענפה, האינטנסיבית והברוכה של ילדי הכפר במסגרת ה"לול", חשוב לנו לידע אתכם ההורים כי אנו חווים קשיים רבים בשימור הנכס האדיר הזה העומד לרשות הילדים והנוער שלנו.
על מנת לסייע לנו בשימור המתחם, ברצוננו להזכיר לכולם מספר כללי ההתנהגות ש"דרי הלול" נדרשים לפעול על פיהם:

שמירה על ניקיון וסדר במתחם ה"לול" החדש -

- יש לשמור על כל הרכוש והציוד הנמצאים במתחם ה"לול".
- יש להניח אופניים וקורקינטים למיניהם במתקן המיועד לכך – אין להכניסם לחדרים.
- חל איסור מוחלט להכניס כלבים למתחם הלול בשעות הפעילות.
- כל כתה אחראית לניקיון החדר שלה בתום הפעילות. הצוות אחראי לוודא ניקיון שאר חלקי המתחם (רחבה אדומה, מועדון, שירותים, וריקון פחים).
- מידי שבוע ייקבעו תורני ניקיון. רשימת התורנים תפורסם על גבי לוח המודעות.
- קבוצה אשר לא תדאג להשאיר את החדר שלה נקי בסוף יום הפעילות – לא תוכל להשתמש בחדר ביום הפעילות הבא.
- עבודות צביעה, מחנאות ותפאורה ייעשו אך ורק במקום המיועד לכך – ברחבה האדומה.
- חניך ו/או איש צוות אשר יגרום לנזק ברכוש או בציוד ה"לול" – יורחק מהפעילות לשבועיים. במידת הצורך, יידרשו הוריו לשאת בהוצאות תיקון הנזקים שיגרמו.

כללי ההתנהגות ב"לול" -

- הגעה בזמן לפעולות ולכל פעילות המתקיימת במסגרת ה"לול".
- הגעה בחולצת תנועה בימי שלישי (יום הפעילות).
- שמירה על כבוד הדדי בין חברי הקבוצה וכן כלפי שאר החניכים וצוות ה"לול".
- אלימות מכל סוג שהיא (מילולית, פיזית, ונדליזם) אסורה בהחלט!
- השימוש באלכוהול או עישון מכל סוג אסורים בהחלט.
- כניסת חניכים למועדון צוות, חדר מד"צים ומחסן – אסורה.
- אין להשתמש בפלאפונים בזמן פעולות וישיבות צוות.

אנו בטוחים כי הנוער שלנו יידע להעריך את ה-"בית השני" שלהם, ואת העובדה שהכפר והוועד ממשיכים להשקיע בו כספים, ויקפיד לשמור על המתחם בצורה נאותה ועל פי אמות המידה שאנו מגדירים.

תרבות הטלפונים – ילדי רמות השבים

הורים יקרים, המילים הבאות מוקדשות לכם. בתקופה זו, שבה נפתחת שנת הפעילות של תנועת הנוער, חשוב לי להציג בפניכם מספר דברים שקורים בשטח, בפעילות תנועת הנוער, בבית הספר ובעצם כמעט בכל מקום. כמו שאתם לבטח יודעים, הטלפון החכם הפך להיות ידידו הטוב ביותר של האדם ובמיוחד של ילדינו – והוא בהחלט נמצא בכל מקום.

כולנו עושים שימוש בעולם התקשורת שהתפתח בשנים האחרונות אך חשוב להכיר בעניין חשוב – הילדים שלנו עושים שימוש שונה בתכלית בעולם התקשורת מאיתנו! הם גדלו לתוך העולם הזה וכיום חלק נרחב מהעולם החברתי שלהם מתקיים ברשתות השונות (במיוחד ברשת הווטסאפ והפייסבוק).

לא אחת יצא לי להיפגש בשטח עם התבטאויות קשות של בני נוער וילדים שמסתתרים מאחורי מסך ומרשים לעצמם לפגוע באופן אישי ולעיתים קרובות באופן קבוצתי בילד אחר – הרבה יותר קל להם לעשות את זה – מאחורי המסך זה לא מרגיש אמתי, זה לא נראה שיש שם ילד אחר. היכולת שלהם לחשוף מידע פרטי ולהיחשף בפני מספר עצום של ילדים (למשל מול שכבה שלמה או בית ספר שלם) הופכת להיות נגישה, במרחק נגיעה במסך המגע. **חשוב שתדעו מה קורה בקבוצות שבהן ילדיכם נמצאים – שזה לא יהפוך להיות עולם מוסתר שבו אין לנו יכולת לדעת מה קורה ולהגיב בהתאם על מנת לחנך אותם.**

חשוב לי להציג בפניכם מספר סיטואציות שמתרחשות בפעילות התנועתית סביב הטלפון. תרשו לי להביע דעה על האופן שבו זה משפיע מתוך התבוננות מעמיקה בשטח.

פעולה – כמעט בכל פעולה או פעילות תנועתית המדריכים נאלצים להתמודד עם המטרד המצלצל. החניכים כמעט ולא מצליחים להניח אותו בצד וממש מתקשים לא להביט במסך כל מספר דקות. הם מחוברים אליו ולא מצליחים להתרכז במה שקורה בזמן אמת. הם עסוקים בלהגיב לעולם הוירטואלי והלא מציאותי שמתקיים במכשיר הסלולרי ממש תוך כדי הפעולה.

קשה להם להיות (being), קשה להם לשתף פעולה וקשה להם להתנתק "מים הדברים החשובים" שבהם הם צריכים להיות מעודכנים כל רגע.

"ואם זה דחוף?!" עונה ילדה בכיתה ד' למדריך שמתחנן שתניח את הפלאפון בצד.

חווית הטיול – המטרה המרכזית שלשמה אנו מציידים את הילד במכשיר סלולרי היא לאפשר לו להיות אתנו בקשר בכל זמן ובכל מקום, לשתף בטוב וליצור קשר בעת מצוקה. האם הפלאפון אכן עונה על המטרה הזו בעת הטיול התנועתי? אני לא בטוח. הרצון לשמוע את הילד בסוף יום טיול ולשמוע שהכל בסדר הוא לגיטימי (על אף שבמידה וקורה משהו, אנוכי, רכז הנוער מתקשר באופן מיידי להורה). האם זה מפתח אצל הילד את הביטחון העצמי? את תחושת העצמאות? האם העיסוק בדיווח קבוע להורה מאפשר לו להתפתח בתור אדם עצמאי? אין לי תשובה לכך, אך במה שאני כן בטוח, לא פעם הילד עסוק בלדווח לבית, לא בהכרח להורים, לגבי המתרחש בטיול במקום להיות בטיול. הילדים לא עוזבים את הפלאפון לרגע. הם עסוקים בתיעוד החוויה במקום לחוות את החוויה.

קשיים במהלך הטיול – אחת מהמטרות ביציאה לטיול היא מתן אפשרות לילדים לפתח עצמאות, ללמוד להתמודד עם קשיים ולפתור את הבעיות באופן עצמאי. כאשר ילד ניצב בפני קושי, למשל הוא לא מצליח לקפל את האוהל לבד, הוא צריך למצוא פתרון. הוא צריך לפנות לחבר או חברה מהקבוצה שיעזרו לו, לחשוב יחד ולהתמודד. במידה והוא לא מצליח לפתור את הבעיה לבד יש לו מדריכים שנמצאים שם בדיוק בשביל זה – בסופו של דבר הבעיה תיפתר! ההתמודדויות השונות שניצבות בפני הילד הן רבות – קור, חום, כאב ראש, אבדן של ציוד, טיול פיסי, עייפות, ריחוק מההורים ועוד.

היכן מתחילה הבעיה – כאשר לילד יש פלאפון בכיס הוא פונה למענה הכי נוח ופשוט שנמצא שם תמיד עבורו – אתם, ההורים, וטוב שאתם נמצאים שם תמיד עבורו. אך האם אנו מאפשרים לילד להתמודד או שאנו פותרים לו את הבעיה מרחוק מתוך המצוקה שאנו חווים (הקושי של הילד)? הילד מתקשר להורה לספר לו על המצוקה, ההורה מתקשר לרכז, הרכז מחפש את המדריך, המדריך הולך לוודא שהכל בסדר עם הילד ושהוא לא נמצא במצוקה. השרשרת הארוכה הזו לא תמיד פועלת באופן ישיר ובמקום שהילד יפנה למדריך שנמצא איתו בשטח אנו מייצרים דרך עקיפה ומסורבלת שלא נותנת מענה בזמן באותו הרגע. הילד לא לומד לפתור את הבעיה בעצמו, הוא לא מנסה בכלל – אנחנו פותרים לו את הבעיה. בכך לא אפשרנו

לו להתגבר, להתמודד ולפתח את העצמאות שלו – האם הפלאפון הזה עוזר לילד לפתור את הבעיה? כנראה שלא תמיד. לפחות לא בטווח הארוך.

בנוגע לעניין הטיול – חשוב תמיד להסביר לילד שזה בסדר שקשה לו, לא להיבהל אם הילד נמצא בקושי או שהוא בוכה, אדרבא הוא מתמודד, הוא מתפתח – לפעמים הבעיה נפתרת והילד נרגע עוד לפני שאתם מצליחים ליצור קשר איתו. חזקו אותו, תאמינו בו ותעזרו לו לחשוב איך אפשר לפתור את הבעיה – אנחנו, המדריכים והרכזים, לא ישנים בלילה כדי לוודא שכל אחת ואחד מילדינו בטוח ובסדר.

תרבות ה"כאן ועכשיו" – נקודה אחרונה וחשובה. המהירות שבה הילדים כיום רגילים לקבל מידע, למצוא תשובות, לקבוע דברים ולבטל דברים היא גבוהה ביותר. ילדינו מתרגלים לפתרון בעיות מהירות, לסיפוקים מהירים והנאה רגעית – הפלאפון על המכלול העשיר שבו מפתח תכונות אלה. קשה להם כשהם לא פותרים את הבעיה ברגע, קשה להם שההנאה בהתבוננות בנוף ארצנו נמצאת אי שם בסוף העלייה וקשה להם שלפעמים הם חלק מקבוצה וששביל ליהנות הם צריכים לדחות את הסיפוקים הרגועים. זה קורה בשטח – לא צריך להיות חוקר תרבות בשביל לראות את זה.

• **חשוב לזכור – הדור שלכם, ההורים, גדל בעולם ש"חייב" אתכם לפתח כישורים חברתיים ועצמאות – הילדים שלנו זקוקים למרחב ההתנסות הזה – רק בשיתוף פעולה נוכל לאפשר להם את ההזדמנות הזו.**

לסיים, "מדיניות" הלול בנוגע למכשירים סלולריים:

א. אין להכניס לפעולה מכשיר סלולרי, יש להניח אותו ב"כלא-פון" הקבוצתי (קופסת פלאפונים).

ב. אין לבקש מהמדריך להשתמש רק לרגע בפלאפון – הפלאפונים בצד עד סוף הפעולה.

ג. לא מומלץ להוציא פלאפון לטיולים מחשש לאבדן (קורה באופן קבוע), ועל מנת לאפשר לילדנו עצמאות ואי תלות בפלאפון (תמיד תהייה אפשרות ליצור קשר בערב).

ד. התנהגות לא הולמת במרחב הווירטואלי תקבל התייחסות זהה להתנהגות בזמן הפעולה.

ה. חניך שלא יעמוד בחוקי הלול יורחק מהפעולה עד לשיחה עם המדריך.

אנו פותחים את השנה עם צוות הדרכה חזק ואיכותי – בואו נעזור להם להעביר שנת פעילות עשירה ומלאה.

בברכה ובהצלחה,
יובל מי רז – רכז הנוער
ועדת נוער רמות השבים

פרדוקס נובע תמיד מטעות בשיקול איכאף רוטאף?

פרדוקס הוא מצב שבו שתי דרכי חשיבה לגיטימיות לכאורה מובילות אותנו למסקנות סותרות.

פתרון הפרדוקס איננו מושג על ידי העדפת דרך מחשבה אחת (אולי זו שבה מתקבל פיתרון שנראה לנו יותר הגיוני) על השנייה, אלא על ידי איתור הטעות באחת הדרכים (אולי זו שנותנת את הפתרון שנראה לנו לא הגיוני).

כל מעשה אחר אינו מיישב את הסתירה.

זו הסיבה לחשיבותם של פרדוקסים – פתרונם מכריח אותנו להתעמק ולפתור בעיות יסוד בחשיבה שלנו.

אסביר בקצרה למה כוונתי תוך שימוש בפרדוקס אכילס והצב.

זהו אחד הפרדוקסים שחוברו בידי הפילוסוף היווני זנון ולהלן תיאורו:

אכילס רץ במהירות 10 מטרים לשנייה, פי עשר מהר יותר מן הצב, ולכן הוא מחליט להתחשב בצב ונותן לו יתרון של 100 מטרים בתחילת התחרות.

ברור (פתרון משוואות ממעלה ראשונה) שאכילס יעבור את הצב תוך זמן קצר, אך לטענתו של זנון – בתנאים אלה אכילס לעולם לא ישיג את הצב.

הסיבה לכך היא שבזמן שאכילס יעבור את 100 המטרים הראשונים ויגיע אל נקודת ההתחלה של הצב, הצב יתקדם עוד 10 מטרים, ולכן הוא עדיין יקדים את אכילס. כאשר אכילס ימשיך ויעבור את 10 המטרים הנוספים, הצב כבר יעבור עוד מטר, ושוב יקדים אותו. וכך הלאה, עד שאכילס מגיע לנקודה בה היה הצב קודם, הצב כבר מתקדם לנקודה רחוקה יותר. לכן, אכילס ילך ויתקרב אל הצב, אך לעולם לא יוכל להשיג אותו.

אז היכן הטעות?

למסקנה שאכילס לא ישיג את הצב מגיעים על ידי תיאור של סדרה אינסופית של אירועים שבהם אכילס טרם השיג את הצב (וסדרה זו היא אכן סדרה שמתקיימת במציאות וניתן לשקף אותה גם בתיאור תנועתם של אכילס והצב באמצעות משוואות תנועה ליניאריות רגילות) אבל בנקודה זו בדיוק נכנסת הטעות בשיקול כאשר מסיקים מקיומה של אותה סדרה אינסופית של אירועים שאכילס **לעולם** לא ישיג את הצב בשעה שכל האירועים שבהם מדובר, אף כי מספרם אינסופי, מתרחשים כולם לפני שעה מסוימת (טור פרקי הזמן המפרידים ביניהם מתכנס) ולכן לא נכון להסיק מקיומם דבר על מה שיתרחש אחרי שעה זו.

במילים אחרות – נכון היה להסיק מהם שאכילס לא ישיג את הצב לפני שעה (נאמר) 10:00 אבל לא נכון להסיק שהוא **לעולם** לא ישיגנו.

השגיאה היא שגיאה של "הכללת יתר" ואפשר להמשיל אותה לשגיאה הבאה:

אני מסתובב ליד ביתי ושואל את כל האנשים שאני פוגש שם מהי ארץ מגוריהם. כולם עונים לי "ישראל" ואני מרשה לעצמי להסיק מכך שכל האנשים בעולם גרים בישראל. במאמר מוסגר ראוי לציין כאן שלא תמיד אנחנו נמנעים מהכללה בלתי מבוססת, לפעמים יש הצדקה לאי ההגבלה.

אם, לשם דוגמה, נתבונן במפעל המדעי הרי שהוא "לוקה" באופן קבוע במה שאך לפני רגע תיארתי כטעות כיוון שאת כל הניסויים שלנו ערכנו בעבר ומסקנותינו לגבי החוקים מדברות גם על העתיד.

אנו מרשים לעצמנו לעשות זאת מכיוון שאנו מאמינים בנכונותה של אקסיומה מסוימת ביחס לחוקי הטבע – אקסיומה האומרת שהחוקים האלה אינם משתנים עם הזמן.

בבעיית זנון, כמובן שאיננו מתבססים על אקסיומה מסוג זה לגבי המיקום שכן התנועה מוגדרת על ידי שינוי המיקום עם התקדמות הזמן.

מהנעשה בדרום השרון - עדכונים **תא' לאור**

המועצה האזורית דרום השרון מפרסמת את פרוטוקולי הישיבות של מליאת המועצה ואת פרוטוקולי הוועדה לתכנון ובניה באתר האינטרנט שלה ובכך מתאפשרת הצצה אל העניינים שעל הפרק בדיוני המועצה. ברבעון האחרון פורסמו מספר פרוטוקולים ובהם מידע שעשוי/ עלול להשפיע גם על תושבי רמות השבים. להלן מספר עדכונים הנוגעים לתושבי הכפר. במליאת המועצה מתאריך 4.6.2013 נידונו שני סעיפים בעלי חשיבות והשפעה על תושבי הכפר:

1. עדכון תמ"א 35

מגמת מנהל התכנון להרחיב את מצבת היישובים הכפריים ולהכלילם במרקם עירוני: בשלב ראשון מדובר בצופית, ניר אליהו, גן חיים, כפר סירקין, גת רימון ומגשימים. בשלב ב' מדובר על כפר מל"ל, גבעת חן, ירקונה וגני עם.

* רמות השבים כלולה במרקם עירוני מכלול כפרי מוגן. הכוונה לצרף גם את שכנינו, המושבים בהגדרתם, למרקם העירוני מלמדת על מגמת העיור המתקדמת של האזור והפיכת אזורים חקלאיים במהותם לאזורים עירוניים/פרבריים ועל כך שהסיכוי לשנות את הגדרת רמות השבים מיישוב במרקם עירוני ליישוב במרקם כפרי אפסי.

* נצפית מגמה של מנהל התכנון במשרד הפנים לעקוף את עקרונות תמ"א 35 בכל הנוגע לשמירת רצועות ירוקות/ חקלאיות במרכז עבור הדורות הבאים והכוונת הבניה לעבר יישובי הפריפריה. בנושא זה מתנהל מאבק ארצי של המועצות האזוריות וישובי הפריפריה.

2. דו"ח כספי לשנת 2012

במועצה הצטבר עודף תקציבי של 672,000 ש"ח. תקציב הביצוע - 213 מיליון ש"ח לעומת 230 מיליון ש"ח מתוכננים. **תוספות לתב"רים (לאו דווקא ברמות השבים) מתבססות על צפי של הכנסות של 12 מיליון ש"ח ממכירת מגרשים למגורים ברמות השבים!!!!**

מפרוטוקול מליאת המועצה מתאריך 7/7/2013 אנו מתבשרים כי:

1. מהנדס המועצה אהרון יאסוביץ פרש ומחליפו הוא המהנדס רמי ברדוגו שיהיה גם נציג המועצה באיגוד ערים לביוב.

2. פורסם לחברי הנהלת המועצה תקציר דו"ח מבקר הפנים של המועצה. לאחר דיון בוועדת הביקורת יובא הדו"ח לדין במליאה.

3. מונתה וועדת בחירות לבחירות שיתקיימו ב-24 לדצמבר 2013.

4. בעלי כלבים שימו לב! **אפשרה החלת חוק הסדרת הפיקוח על כלבים במקום חוק העזר הקיים.** הקנסות יהיו מעתה קנסות מנהליים ולא קנסות של עבירות פליליות.
* יש מקום לעיין בחוק החדש לעומת חוק העזר שנתקיים עד כה, במיוחד נכון הדבר לבעלי הכלבים.

5. **חוק עזר לסלילת רחובות - עדכון.** חוק העזר הנוכחי (2012) מתייחס בתעריפיו למבני מגורים בלבד בעוד שהוועדה הבודקת של משרד הפנים מתייחסת לכלל הנכסים. הנושא יועבר לדיון נוסף אחרי ייעוץ משפטי.

6. **חוק עזר שרותי שמירה - דיווח מוועדת אד הוק:** תקנות השמירה וגביית אגרת שמירה שונו על ידי משרד הפנים ויכנסו לתוקף בתחילת שנת 2014. הוקמה וועדת אד הוק כדי לדון בהיבטים השונים של התקנות החדשות ובפרשנות של התקנות. האגרה הקיימת תבוטל ובמקומה תותר גביית היטל שמירה על בסיס השטח הבנוי ובעל תקרת גבייה מותרת. בסיס תחשיב זה עשוי להשפיע על כלל הפעילות האפשרית ומחייב בניית תכנית שמירה חדשה.

* הפרשנות המרחיבה שהחילו העיריות והמועצות האזוריות על תקנות השמירה הקודמות הביאה להרבה תביעות כנגדן אשר נתמכו על ידי דו"ח מבקר המדינה וזכו לסעד מבית המשפט העליון ופס"ד של העליון הוא שהביא להכנת התקנות החדשות.
הבחירות לראשות המועצה האזורית והנהלתה כמו גם לוועדים המקומיים ונציגי היישובים להנהלה מתקרבות והולכות וצפויות בתאריך 24 לדצמבר 2013. עד כה לא נצפית מערכת בחירות סוערת במחוזותינו וניתן להניח שעם סיום תקופת החגים תתחיל פעילות קדחתנית יותר לקראת הבחירות. לאור המתרחש ביישוב עצמו ובמועצה האזורית יש חשיבות גדולה לבחירות אלו שכן תוצאותיהן עשויות/עלולות להשפיע רבות על פני היישוב בהווה ובעתיד.
נאחל לעצמנו שבשנות השמונים והתשעים של הכפר נוכל למרות הכל לשמור על המורשת ההיסטורית של היישוב ומקימיו ונקווה שבכוחות משותפים נוכל להתמודד עם השינויים הצפויים ושנדע לעמוד על שלנו ברוח טובה, אחווה ושיתוף פעולה.

שביל הגולן - סדרת דמיון

דב להר

נגמר עוד קטע של הליכה בשביל הגולן, בארוחה עם כל החבורה.
שבעים ובטן תפוחה במקרונים ועגבנייה חמה.
רצנו במהירות מבעד לטיפות הגשם עייפים אל המיטה.
מחר צפוי לנו עוד קטע טיפוס על הר הבנטל ויש לאגור כוח במנוחה.
ב"חדר הבתולות" באורחן של עין זיוון במבנה הסורי הישן,
החלה ההתארגנות לשינה.
חם שם מתחת לשמיכה. חם מאד.
מיכל צחקקה, שוסנה נרדמה, ורד פטפטה ושאר הבנות נאלמו בהאזנה.
לאלוהים בחוץ יש בעיות עם השלפוחית והשמיעה, הגשם שלו לא מפסיק.
והרעמים, ממש סדום ועמורה, מתגברים ללא שליטה.
מים החלו לחדור לכדי שלולית מבעד לדלת המקוצרת ומתחת למיטה כפולת הקומה.
עוד מעט ונצוף לצד הגרביים המתייבשים ונעליי הבוץ הרטובות ואז באמת נכנס לצרה.
מישהי בחושך לא מפסיקה לצחוק מאיזו בדיחה שנלחשה רק לאוזנה.
רגליה לא מוצאות מנוח, מסתבכות בסדין המרופט, מתיישרות ומתקפלות ללא הפסקה.
החושך עוטף אותנו אט אט בשתיקה מותחת.
העיניים פעורות אל השחור ובוהות לחלל אל השום מקום.
אני מסתובב מצד אל צד לצליל קפיצי המיטה, חסר מנוחה. מפחד להעיר את ענת האהובה.
זו לא המיטה לה אני מורגל, חולם על שינה עמוקה. שתגיע כבר ואשקע לתוכה!
קירות המבנה אומנם סיפקו הגנה מהקור הנורא,
אך לא בלעו את צלילי הנחירה של חבריי למסע.
כולם נמו, חלקם בתרועה ואחרים בצפצוף חרישי של נשימה,
החברים שלי מוסיקליים בנשמה...
בשלוש לפנות בקר,
ער ממש כמו לפניי השכמה, נגעתי בשכבה רכה ובלתי צפויה.
מישהי הושיטה את רגלה והיא לבושה בשכבה עבה מלטפת,
מוזרה לי התחושה!
יחד פלשנו לבועה, לא לכך חברתי לטיול, חסרי זיהוי לחשנו דבר מה.
ואלוהים לא מפסיק להזרים את האיתנים, מסוכך על הרעשים.
הכל התהפך בשנייה.
רוח קרה חדרה מבעד לשמיכה ופגעה בגופותינו החמים.
קולות הדממה התעצמו לקול תרועה. אך היא לא נרתעה.
הישנים סביב המשיכו לחלום ואני לא מצאתי מנוח או מקום.
איבדתי את היצר לישון. שקעתי בהקיץ אל החלום.
טריקת החלון ברוח והבזקי האור הכחול התערבלו באור לבן של מאמץ ואיפוק,
חששתי, שלא להתרסק וליפול אל רצפת הבטון בעת ההתהפכות.
לא הבנתי מהיכן הגיע החום הבלתי צפוי, הושטתי יד למעמקי שק השינה.
פגשתי אותה!
איזו התרגשות. והלב דופק בהאצה ללא שליטה.
הייתה זו הגייגית שפגשתי בארוחת הערב ליד פח האשפה.
נותרנו חבוקים לתוך הלילה.
לא, לא זרקתי אותה מהמיטה,
הרי היא הייתה כאן לפניי וזו המיטה שלה.
מותק של חתולה.

מיכה קאופמן (2013 - 1936) – דברים לזכרו

איריס מורד

מיכה היה קשור מאד לרמות השבים, אליה הגיעה משפחתו בשנת 1938. הקשר עם המקום נוצר כבר קודם, עת נבחר דודו ריכרד קאופמן, לתכנן את בתי הכפר הראשונים. כשהגיע לכפר כבן שלוש, לא הסתגל בקלות לחיים בארץ הדוברת עברית, וסירב בתוקף להיפרד מהשפה הגרמנית. תמיד סבר שאינו איש שיחה, כך גם אמרו לו האנשים 'החשובים' סביבו, ובכיתה ג' או ד', הוצא מהבית, בהמלצתם, למוסד ילדים בגבעתיים - מאחר ונראה לסביבתו קצת מוזר. "אלה היו השנים הארוכות בחייו", כך תיאר, ולא סלח על הצעד החינוכי הזה. גם לא שכת. בכיתה ה' חזר לבית הספר בכפר מל"ל, אך גם שם לא היה מהמקובלים. בתיכון בכפר סבא החזיק מעמד שנה אחת בלבד, ואז הועבר לפנימיית בן שמן, תקופה אותה זכר בחיוך. לאחר השירות הצבאי חזר לכפר, גר בבית הוריו, והשתלב בעבודה כלול. מיכה היה בעל זיכרון פנומנאלי, כבור סיד שאינו מאבד אף טיפה, בעיקר בכל מה שקשור לגרמניה. בעזרת חוש הומור מפותח הסתכל תמיד בסקרנות על סביבתו ועל הסובבים אותו, והיה מוכן לשוחח על נושאים רבים, מפוליטיקה ועד גיאוגרפיה.

מיכה אמנם לא הקים משפחה, אך תמיד ציין כמה חשובה נוכחותה, והעריך מאד את החגים המשפחתיים בהם התארח אצל בת דודתו ומשפחתה. באחד מימי השישי כשהצטרף אלינו לאכול אצל אמי אמר: "כמה זה כיף כשיש משפחה גדולה וחמה. אפילו אם היא עושה קצת רעש". אף כי היה לבד, היה עצמאי ודאג היטב לצרכיו, עד שהכריז "נמאס לי להיות עקרת בית", ועבר להתגורר בבית האבות "המבריא" בכפר סבא. במשך שנים רבות חי מיכה כבודד, והצר על גורלו. "את יודעת מה הכי קשה לי?", הוא היה שואל. "הבדידות. הידיעה שאין לי אף אחד. שאין לי משפחה".

מיכה קאופמן חי בבדידות ונפטר בבדידות. הוא חי בקרבנו שנים רבות כאיש 'שקוף', ומאחר וראינו בו דמות קצת מוזרה - העדפנו להתעלם. התחמקנו מלחשוב איך הוא מבלה את ערבי השבת, ערבי חג, מי עוזר לו בבית, ואיך בעצם מסתדר גבר לבד בחיי היומיום. לא עצרנו את שטף חיינו כדי להקדיש לו קצת מחשבה, שיחה או תשומת לב.

כמה סמלי, שמודעת האבל של מיכה, לא החזיקה מעמד על לוח המודעות אפילו חמישה ימים! היה מי שדאג להסירה טרם עברו אפילו שבעת ימי החסד בהם אנו זוכרים את הנפטר. ועל מיכה, גם 'שבעה' לא ישבו... אני רוצה לציין את קארין גרימברג, 'השכנה ממול' שבאדיקות ומסירות רבה ביקרה את מיכה מדי שבוע בביתו, ערכה עמו טיולים רגליים, ולאחר מכן המשיכה את ביקורה גם בבית האבות.

אני מנצלת את ההזדמנות העצובה הזאת כדי שנעצור לרגע ונחשוב כמה אנחנו מקדישים מעצמנו לזולת, כיצד אנו פועלים כקהילה למען חבריה. אני קוראת לכולם בכלל, ולוועד בפרט, למצוא את הדרך הנאותה לא לשכוח אף אחד!

תשובה לרותי מרוז בנושא אגרת השמירה

תא' לאופר

אין ספק שלתחושת הביטחון של מי מהתושבים שמסופקת על ידי קיום ניידת השמירה ביישוב יש חשיבות.

מעבר לכך יש הרבה אי דיוקים בכתבתך ואני חשה צורך להעמיד דברים על דיוקם:

1. הקמת השערים והצבת שומר בשער הראשי בשעות הלילה נעשו כבר בתקופת המועצה המקומית ותוקצבו מהארנונה ולא מאגרת שמירה. אין שום כוונה לשנות את סגירת השערים בלילה אך בהחלט יש מקום לשקול הצבת שער חשמלי במקום שומר לילה בשער היישוב.
2. אירועים רבי משתתפים מחויבים בהצבת שומרים והשמירה אינה מתוקצבת מאגרת השמירה אלא משלמים לחברת השמירה באופן נפרד על כל אירוע.
3. אין מניעה שתושבים המחזיקים למוקד יישארו מחזיקים למוקד גם אם יחול שינוי ונעבור לשיטור קהילתי.
4. הנכם מוזמנים לקרוא בעיון את דוחות הביקורת על מנת להבין את השימוש הבעייתי בכספי אגרת השמירה.
5. החל משנת 2014 גובה אגרת השמירה יהיה פונקציה של גודל הבית ולא יהיה יותר כתשלום אחיד לכלל התושבים. בעלי בתים גדולים ישלמו הרבה יותר מכיום ובעלי בתים קטנים ישלמו הרבה פחות. כל אחד יוכל לחשב כמה יצטרך לשלם עבור השירות ולחשוב האם מתאים לו.

